A°. 1842. N°. 22.

LEYDSCHE COURANT.

MAANDAG, 21 FEBRUARIJ.

NEDERLANDEN.

LEYDEN, 20 Februarij.

Gisteren is alhier de 25ste verjaardag van Z. K. H. den Prins *van Oranje* op de gebruikelijke wijze gevierd geworden.

— Het ontwerp van wet II. Donderdag aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal medegedeeld over het Notaris-ambt, is van den volgenden inhoud:

Wij WILLEM II, ENZ.

HOOFDSTUK I.

Van de werkzaamheden, het ressort en de pligten der Notarissen.

Art. 1. De Notarissen zijn openbare ambtenaren, aangesteld en uitsluitend bevoegd, om authentieke akten te verlijden, wegens alle handelingen, overeenkomsten en beschikkingen, waarvan de wet gebiedt of de belanghebbenden verlangen, dat bij authentiek geschrift blijken zal; daarvan de dagteekening te verzekeren; de acten in bewaring te houden en daarvan grossen afschriften en uittreksels uit te geven; alles voor zoo ver het verlijden dier acten door de wet niet ook aan andere ambtenaren opgedragen, of aan dezelven geheel voorbehouden is.

Art. 2. De Notarissen worden door den Koning voor hun leven aangesteld.

Art. 3. De Notarissen oefenen hunne ambtsbediening uit in den geheelen omtrek van het arrondissement, waarvoor zij zijn aangesteld.

De Koning bepaalt het *maximum* van het getal Notarissen, welke voor ieder arrondissement zullen worden aangesteld.

Art. 4. Aan iederen Notaris wordt, bij het besluit zijner benoeming, eene bepaalde gemeente in het arrondissement, waarvoor hij is aangesteld, tot standplaats aangewezen.

Deze standplaatsen worden zoodanig over het geheele arrondissement verdeeld, dat er ten minste twee Notarissen in ieder kanton gevestigd zijn.

Met inachtneming van het bepaalde bij het vorige lid, kan de aangewezen standplaats door den Koning, op verzoek van den Notaris, of om redenen van openbaar belang, worden veranderd.

Art. 5. Ieder Notaris is verpligt, niet alleen zijne woonplaats te hebben, zijn kantoor te houden, en zijne acten te bewaren in de gemeente zijner standplaats, maar ook om aldaar zijn werkelijk en gestadig verblijf te houden.

Bij overtreding hiervan, zal hij voor den tijd van drie maanden in zijn ambt worden geschorst.

Geen Notaris zal zich langer dan veertien dagen uit de gemeente zijner standplaats mogen verwijderen, zonder verlof van den Officier bij de Regtbank van het arrondissement, waarin die gemeente is gelegen, op straffe eener boete van vijftig gulden, en van schorsing in zijn ambt, in geval van herhaling, voor den tijd van drie maanden.

Art. 6. Buiten wettige redenen, mogen de Notarissen hunne dienst niet weigeren, wanneer zij tot het leenen daarvan worden verzocht, op straffe van voor eenen tijd, naar gelang van omstandigheden te bepalen, doch niet korter dan ééne maand, in hunne bediening te worden geschorst, en van vergoeding van kosten, schaden en interessen jegens de belanghebbenden.

Art. 7. Het is aan eenen Notaris verboden, buiten zijn ressort acten te verlijden. Bij overtreding, zal hij voor den tijd van drie maanden in zijn ambt worden geschorst; alles onverminderd zijne gehoudenheid tot vergoeding van kosten, schaden en interessen jegens de belanghebbenden.

Art. 8. De Notarissen mogen niet tevens zijn leden der regterlijke magt (de plaatsvervangers der regters en kantonregters, mitsgaders de ambtenaren van het openbaar Ministerie bij de kantongeregten daaronder niet begrepen), noch ook de bediening uitoefenen van Procureur, Solliciteur of Deurwaarder.

Zij mogen wijders niet zijn, Commissarissen van Politie, Ontvangers of andere Ambtenaren van eenige Rijks-belastingen of der Registratie, noch hypotheekbewaarders, hoofden, secretarissen, ontvangers, of thesauriers van eenig plaatselijk Bestuur.

Het zal intusschen den Koning vrijstaan, aan de Notarissen, om bijzondere redenen, te vergunnen, met deze hunne betrekking die van hoofd, secretaris, ontvanger of thesaurier van eenig plaatselijk Bestuur uit te oefenen.

In geval van twijfel, of eenige betrekking met het ambt van Notaris bestaanbaar zij, zal zulks door den Koning worden beslist.

Art. 9. Een Notaris, welke tot eene der bovengemelde betrekkingen wordt benoemd, en dezelve aanneemt, met uitzondering van het geval, dat hij voor die, bij het 3de lid van het vorig artikel vermeld, bijzondere vergunning des Konings mogt hebben verkregen, zal geacht worden van het Notaris-ambt te hebben afstand gedaan, en op de gewone wijze worden vervangen.

Wanneer daarentegen iemand, eene der opgemelde betrekkingen bekleedende, tot Notaris wordt benoemd, zal hij, door de aanneming van het Notaris-ambt, zonder gelijke vergunning des Konings, met opzigt tot die betrekkingen, welke in het 3de lid van het vorig artikel zijn vermeld, geacht worden van zijne vroegere betrekkingen ontslagen te zijn.

HOOFDSTUK II.

Van de vereischten om tot Notaris benoemd te worden, en van de wijze van benoeming.

Art. 10. Om tot Notaris te kunnen benoemd worden, moet men, onverminderd de vereischten bij de grondwet voorgeschreven:

1°. den vollen ouderdom van vijf en twintig jaren vervuld hebben;

2°. aan de wet voor de nationale militie hebben voldaan;

3°. doen blijken van een goed zedelijk gedrag, door middel van een of meer certificaten, afgegeven door het bestuur van de plaats of plaatsen, alwaar men gedurende de laatste zes jaren zijne woonplaats heeft gevestigd gehad;

4°. Het hierna te melden examen hebben afgelegd.

Het is aan den Koning voorbehouden, om dispensatie van den gevorderden ouderdom te verleenen, ingeval de verzoeker den vollen ouderdom van drie en twintig jaren heeft vervuld.

Art. 11. Het examen, bij het vorig artikel bedoeld, moet worden afgelegd voor eene Commissie van twee leden uit — en een lid van het openbaar ministerie bij — het provinciaal geregtshof, in welks ressort men gedurende het laatste jaar zijne woonplaats heeft gevestigd.

Het Hof zal tot dat einde, voor den tijd van twee jaren, twee zijner leden benoemen, welke bij het eindigen van dien tijd weder benoembaar zijn.

Ingeval een of beide der benoemde leden, door ongesteldheid of om andere redenen, verhinderd worden een bepaald examen af te nemen, zal de Voorzitter van het Hof bevoegd zijn, daartoe een of twee andere leden te benoemen.

Art. 12. Deze Commissie zal tweemaal in het jaar, en wel in de maanden Mei en November, vergaderen.

De daartoe bepaalde tijd en plaats zullen ten minste ééne maand bevorens worden bekend gemaakt, door middel van het dagblad der provincie, of, bij gebreke van dien, door middel van de *Staats-Courant* en aankondiging aan het gebouw, alwaar het Provinciaal Geregtshof deszelfs zitting houdt.

Art. 13. Om tot het examen te worden toegelaten, zal men den vollen ouderdom van drie en twintig jaren moeten hebben vervuld, en zich ten minste veertien dagen vóór den daartoe bepaalden tijd moeten aanmelden, bij een aan de voormelde Commissie ingediend verzoekschrift, met overlegging der geboorte-acte en van zoodanige certificaat of certificaten van goed gedrag, als voor eene benoeming bij art. 10, N°. 3, dezer wet wordt vereischt.

Art. 14. Dit examen zal van elkee adspirant afzonderlijk, en wel van den een na den anderen, indien er zich meer dan een tot het afleggen daarvan hebben opgedaan, worden afgenomen.

Hetzelve zal ten minste twee uren moeten duren, waarvan het eerste zal moeten worden besteed tot een onderzoek naar de theoretische, en het andere naar de practische kundigheden van den persoon, welke zich heeft aangemeld.

Art. 15. De Commissie met het afnemen van het examen belast, kiest twee Notarissen, om, onder hare leiding, de ondervraging te doen en de noodige proeven op te geven.

Deze Notarissen hebben alleen eene raadgevende stem.

Voor hunne vacatien en voor de onvermijdelijke kosten wordt door ieder, die zich tot het afleggen van een examen heeft aangemeld, *f* 20 betaald.

Art. 16. Zoodra alle de vereischten en voorschriften, bij art. 13 dezer wet vermeld, geheel en volledig zullen zijn vervuld en in acht genomen, zal het afnemen van het voorschreven examen niet kunnen worden geweigerd, ook dan niet wanneer er in de provincie geene vacature bestaat.

Art. 17. Indien de Commissie oordeelt, dat iemand al die kundigheden, welke in een Notaris worden gevorden, bezit, wordt hem daarvan en van zijn afgelegd examen een getuigschrift overhandigd, waardoor hij de bevoegdheid erlangt, om in de geheele uitgestrektheid van het Rijk tot Notaris te worden benoemd.

Art. 18. Die eenmaal, onverschillig in welke provincie, tot Notaris benoemd is, gelijk mede zij die, vóór de invoering dezer wet, van eene der kamers van Notarissen zullen hebben verkregen het certificaat, vermeld in art. 43 der wet van 25 Ventôse, jaar XI, worden van het afleggen van verder examen vrijgesteld.

Het examen zal zich voor hen, die den graad van Doctor of Licentiaat in de regten op eene van 's Rijks Hoogescholen hebben verkregen, alleen bepalen tot een onderzoek naar hunne praktische kundigheden, en daartoe ten minste een uur moeten worden besteed.

Bij het verzoekschrift om daartoe te worden toegelaten, zal door hen behalve de stukken, in art. 13 dezer wet vermeld, moeten worden overgelegd het bewijs van den verkregen graad.

Art. 19. De geboorte-acten, de bewijzen van voldoening aan de nationale militie, het certificaat of de certificaten van goed gedrag, mitsgaders het getuigschrift van het afgelegd examen en van bekwaamheid, worden bij het verzoekschrift om plaatsing aan den Koning overgelegd.

Bereids aangestelde Notarissen zijn daartoe echter niet gehouden, maar kunnen met de overlegging hunner vroegere aanstelling volstaan.

Art. 20. De benoemde Notarissen moeten, binnen twee maanden na de dagteekening van hunne benoeming, voor de Arrondissements-Regtbank, tot welker ressort hunne aangewezene standplaats behoort, ieder naar de wijze zijner godsdienstige gezindheid, den navolgenden eed (belofte) afleggen:

„Ik zwere (belove) getrouwheid aan den Koning, gehoorzaamheid aan de grondwet, eerbied voor de regterlijke Autoriteiten; — dat ik mijnen post met eerlijkheid, naauwkeurigheid en onzijdigheid zal waarnemen; de wetten, op het Notarisambt gemaakt of nog te maken, met de meeste naauwgezetheid zal opvolgen; geene acten, strijdig met de wetten van den Staat, opmaken, noch tot verkorting van de regten van 's lands schatkist de hand leenen; dat ik de stiptste geheimhouding omtrent den inhoud der acten, overeenkomstig de voorschriften der wet, zal in acht nemen; en dat ik voorts, hetzij middellijk, hetzij onmiddellijk, aan niemand, wie hij ook zijn moge, onder welken naam of voorwendsel ook, tot het verkrijgen mijner benoeming, iets beloofd of gegeven heb."

Bij verzuim van zulks binnen den voorschreven termijn te doen, wordt hunne benoeming geacht vervallen te zijn, en wordt er tot eene andere benoeming overgegaan.

Art. 21. Vóór hunne eedsaflegging, mogen de benoemde Notarissen geenerlei werkzaamheden verrigten, tot hunne ambtsbediening behoorende, op straffe van vergoeding van kosten, schaden en interessen jegens de belanghebbenden, onverminderd de straf, hierop bij het Wetboek van Strafregt gesteld.

Art. 22. Binnen veertien dagen na de eedsaflegging, moeten zij, op straffe van tien gulden boete voor iederen dag verzuim, hunne handteekening en paraaph nederleggen ter griffiën van het Provinciaal geregtshof en van al de Arrondissements-regtbanken in de provincie, waartoe hunne standplaats behoort.

HOOFDSTUK III.

Van de acten en derzelver vorm; van de minuten, grossen, afschriften en repertoria

Art. 23. De Notarissen mogen geene acten verlijden, waarin zij zelven, hunne vrouwen en hunne bloed- of aanverwanten, in de regte linie in alle graden, en in de zijdlinie tot den derden graad ingesloten, hetzij in persoon, hetzij door gemagtigden, hetzij in qualiteit, als partij voorkomen.

Ten aanzien van openbere verkoopingen, verhuringen of verpachtingen van onroerende of roerende goederen, is dit verbod alleen toepasselijk op de Notarissen zelven en hunne vrouwen.

In geval van overtreding, zal de acte niet voor authentiek gehouden worden en alleen kracht van onderhandsch geschrift hebben, wanneer zij door partijen onderteekend is; en zal de Notaris tot vergoeding van kosten, schaden en interessen jegens de belanghebbenden gehouden zijn.

Art. 24. De Notariële acten mogen geene beschikkingen of bepalingen inhouden ten voordeele van den Notaris ten wiens overstaan zij zijn verleden, van zijne vrouw, zijne bloedverwanten en aangehuwden in de regten linie, zonder onderscheid van graden, en in de zijdlinie tot den derden graad ingesloten, noch ook van de getuigen, die bij het verlijden der acte zijn tegenwoordig geweest. Hetgeen hiertegen strijdig is, wordt voor niet geschreven gehouden en is zonder kracht; blijvende echter de acte overigens in haar geheel.

Beschikkingen in verzegelde olographische en geheime uiterste willen, ten voordeele van den Notaris aan wien dezelven in bewaring gegeven zijn, of deszelfs vrouw en bloedverwanten of aangehuwden in de voorschreven graad, of van de getuigen, die bij het verlijden der acte van bewaargeving zijn tegenwoordig geweest, zijn geldig.

Art. 25. De acten zullen, behoudens de voorschriften der wet omtrent den vorm van bijzondere acten, worden verleden voor éénen Notaris, in tegenwoordigheid van twee getuigen. De getuigen moeten aan den Notaris bekend zijn: zij moeten zijn van het mannelijk geslacht, meerderjarig, en ingezetenen van het Koningrijk. Zij moeten hunnen naam kunnen teekenen en de taal verstaan, waarin de acte verleden wordt.

Art. 26. Bloedverwanten of aangehuwden, het zij van den Notaris, het zij van de contracterende partijen, tot in den graad bij art. 23 dezer wet vermeld, en derzelver huisbedienden, mogen niet tot getuigen worden genomen.

Art. 27. De naam, voornaam, het beroep en de woonplaats van partijen, moeten aan den Notaris bekend zijn, of aan hem in de acte worden verklaard door twee getuigen, alle vereischten bezittende om bij notariële acten tot getuigen te dienen.

In het eerste geval moet die bekendheid uitdrukkelijk in de acte vermeld worden.

Bij overtreding van dit en de beide voorgaande artikelen, zal de acte geene authentieke kracht hebben, onverminderd de verpligting van den Notaris tot vergoeding van kosten, schaden en interessen jegens de belanghebbenden.

Art. 28. Alle acten moeten den naam, voornaam en standplaats van den Notaris uitdrukken, op straffe eener geldboete van tien gulden, door den Notaris te verbeuren.

Dezelve moeten daarenboven, op straffe van niet als authentieke acten te gelden, uitdrukken de namen, voornamen, beroepen en woonplaatsen der partijen; de betrekkingen of qualiteiten en volmagten of beschikkingen, krachtens welke wordt gehandeld, de namen en voornamen, beroepen en woonplaatsen der getuigen, ook van die in het vorig artikel bedoeld, de plaats, het jaar, de maand en den dag op welken de acten verleden zijn.

Art. 29. De notariële acten moeten leesbaar en in onafgebroken zamenhang worden geschreven, zonder verkortingen, witte vakken, gapingen of tusschenruimten; alle sommen, getallen en dagteekeningen moeten daarin in schrijfletters, niet in cijfers, worden uitgedrukt, alles op eene boete van 10 gulden voor *iedere* overtreding, door den Notaris te verbeuren.

Deze bepaling is ook van toepassing op volmagten, in welke de namen, voornamen, beroepen en woonplaatsen der gevolmagtigden niet oningevuld mogen worden gelaten.

Art. 30. De acten kunnen worden verleden in de taal, welke partijen verkiezen, mits de Notaris dezelve versta.

De uiterste wil bij openbare acte, de acte van bewaargeving van eenen olographischen uitersten wil, en de acte van super-scriptie van een besloten of geheim testament, zullen alleen en bij uitzondering moeten worden opgesteld in de taal waarin de erflater zijnen wil verklaard, de bewaarneming verzocht of het besloten testament aangeboden zal hebben.

Art. 31. De acten moeten door partijen, de getuigen, waaronder ook die in art. 27 opgenoemd begrepen zijn, mitsgaders door den Notaris, onmiddelijk na derzelver voorlezing, worden onderteekend, op straffe van nietigheid der acte.

Van deze voorlezing en onderteekening moet uitdrukkelijk in het slot der acte worden melding gemaakt.

Indien partijen verklaren hunnen naam niet te kunnen teekenen, of daarin verhinderd worden, zal van deze hunne verklaring, alsmede van de reden van verhindering, uitdrukkelijk melding worden gemaakt.

Bij overtreding der beide laatstgenoemde bepalingen, zal de acte geene authentieke kracht hebben.

Art. 32. De volmagten en andere acten, waaruit de handelende partijen hunne bevoegdheid ontleenen, zullen aan de minuten worden vastgehecht, nadat dezelven door de handelende personen, in tegenwoordigheid van den Notaris en getuigen, voor echt erkend en ten blijke daarvan door hen allen zijn onderteekend, ten ware de eerstgenoemden verklaarden hunnen naam niet te kunnen teekenen of daarin verhinderd wierden; in welk geval daarvan op de volmagt of andere acte melding zal worden gemaakt, en die verklaring, de redenen der verhindering inhoudende, door den Notaris en de getuigen onderteekend; van welk een en ander in de acte zal worden melding gemaakt.

Onder volmagten en andere acten worden verstaan dezulke, welke geloof verdienen in regten, en geenzins afschriften van afschriften.

Indien partijen krachtens mondelinge volmagt handelen, zal zulks in de acte moeten worden vermeld; — alles op verbeurte eener boete van tien gulden voor *iedere* overtreding.

Art. 33. Van de aanhechting, bij art. 32 dezer wet voorgeschreven, worden vrijgesteld:

1°. volmagten, in minuut verleden voor denzelfden Notaris, die over de acte staat, waarin de lasthebber handelt;

2°. volmagten en andere acten, welke alreeds zijn vastgehecht aan acten, voor denzelfden Notaris verleden, en onder zijne minuten verbleven.

In beide gevallen moet daarvan volledige melding in de acte gemaakt worden, op verbeurte eener boete van tien gulden voor *iedere* overtreding.

(*Vervolg in ons volgend nommer.*)

— Uit 's Gravenhage meldt men van den 20sten dezer:

Zijne Maj. heeft erkend als Vice-Consuls van Brazilie, te Amsterdam en Rotterdam en derzelver districten, de heeren *L. J. Bouvy* en *H. van Lianschot*; van Spanje te Vlaardingen en aan den Helder de heeren *H. Kikkert* en *J. T. Zur Muhlen*.

— Zijne Maj. heeft benoemd tot Ridder van de orde der Eikenkroon, den heer *H. Box*, Doctor in de Regten en Referendaris bij het Departement van Justitie.

— Zijne Maj. heeft bepaald, dat de militaire Apothekers op den kraag van den overrok dezelfde versierselen als op den kraag van den rok zullen dragen.

— Gisteren is de 25ste verjaardag van Z. K. H. den Prins *van Oranje*, met de gebruikelijke plegtigheden gevierd. Des voormiddags werd er eene luisterrijke parade gehouden. Daarna had er een dejeuner bij Z. K. H. plaats. Des namiddags was er groot diner ten hove, en des avonds groot gala-bal in het Noordeinde, hetwelk zeer luisterrijk geweest is, laat geduurd heeft en talrijk bezocht is geworden.

— De Directeur-Generaal van Oorlog heeft ter kennis gebragt van ouders en voogden, die mogten verlangen, dat hunne zonen of pupillen worden toegelaten tot het vergelijkend examen, hetwelk in het midden van de maand April, dezes jaars te Breda aan de adspiranten naar eene plaatsing als kadet op de Koningklijke Militaire Akademie zal worden afgenomen, dat zij tot dat einde een adres aan het Departement van Oorlog zullen behooren in te zenden, en wel vóór den 20 Maart aanstaande; zullende na dat tijdstip geene verzoeken ter admissie tot het bedoeld examen meer worden aangenomen.

Het voorschreven verzoekschrift zal naauwkeurig moeten aanduiden den naam, den stand of het beroep, de woon- en geboorteplaats van vader en moeder, of van voogden, mitsgaders den godsdienst waarin hunne zonen of pupillen zijn opgevoed, of tot welke geloofsbelijdenis men verlangt, dat zij zullen worden opgeleid.

Wijders zal de in te dienen aanvrage eene *bepaalde* opgave moeten bevatten van het wapen of dienstvak, hier te lande of in de kolonien van het Rijk, voor hetwelk men wenscht, dat de te examineren jongeling, bij eventuële plaatsing als kadet, worde opgeleid; zullende, bijaldien de admissie voor het eene of andere wapen of dienstvak wordt verlangd, in het adres de volgorde moeten worden aangegeven, waarnaar men begeeren mogt, dat de jongeling, bij gemis van vacatures voor het eerst gekozen wapen of dienstvak, tot plaatsing bij een ander wapen of dienstvak in aanmerking worde gebragt.

De aspiranten zullen, ten einde in het jaar tot het examen te kunnen worden toegelaten, op den 1 September aanstaande, den ouderdom van 14 jaren moeten hebben bereikt en niet ouder mogten zijn dan 18 jaren, zoodat alleen admissibel zullen wezen de jongelingen geboren in het tijdvak van en met 1 September 1824, tot en met 31 Augustus 1828.

De belanghebbenden zijn voorts verwittigd:

Dat er, volgens het welmeenen van Zijne Maj., in dit jaar bij gemelde Akademie zullen kunnen worden geplaatst: 8 kadetten voor de infanterie hier te lande, 10 kadetten voor de infanterie in de kolonien; 4 kadetten voor de artillerie hier te lande; 8 kadetten voor de artillerie in de kolonien; 1 kadet voor het wapen der genie, mineurs en sappeurs hier te lande; 5 kadetten voor hetzelfde wapen in de kolonien; 2 kadetten voor de cavalerie hier te lande; 3 kadetten voor de cavalerie in de kolonien; mitsgaders 2 kadetten voor het vak van den waterstaat in de kolonien; zullende voor dat vak in Nederland, in dit jaar geene kadets bij de akademie worden benoemd.

— Ten gevolge van hunne kennisgeving van den 1 Januarij l. l., hebben Commissarissen van het grootboek der nationale schuld, alsnu nader ter kennisse van het publiek gebragt, dat van nu af, op gelijke wijs, ter Secretarij van hetzelve grootboek, verkrijgbaar zullen zijn de saldo-biljetten voor de renteberalingen van de 5 en $2\frac{1}{2}$ pCt. werkelijke schuld benoodigd, mede door eenen der beambten voor echt geviseerd; zullende de blanco saldo-biljetten, die nog in handen van boekverkoopers en andere personen aanwezig mogten zijn, gelijk ook alle overige gedrukte vroegere formulieren, gedurende de eerstkomende veertien dagen ter Secretarij voormeld, geheel *gratis*, tegen nieuwe geviseerde, kunnen worden verwisseld.

— Uit Haarlem meldt men van 18 Februarij:

Dezer dagen zijn, voor de werken ter droogmaking van het Haarlemmermeer, aanbesteed: 1°. Het maken van de Ringvaart en Dijk tusschen de Oude-Wetering en Kloppenburg, onder Leymuiden, aan *C. Kater*, te Monnikendam, voor *f* 87,000; 2°. het maken van de Ringvaart en Dijk tusschen den Schinkel-polder en de Kerkwatering, onder Aalsmeer, aan denzelfden, voor *f* 97,000; 3°. een nieuwe Wip-watermolen voor den Lisserbroeker-polder, aan *J. Timmers*, voor *f* 7200; 4°. het verbreeden van het Katwijksche-kanaal, aan *P. Langeveld*, te Haarlem, voor *f* 32,600; 5°. het opruimen van droogten in het Sparen en het doortrekken van den jaagweg tot Sparendam, aan *J. Mijnlief*, te Krimpen, voor *f* 20,400.

— In de gemengde berigten van de *Utrechtsche Courant* vindt men onder het opschrift: *het graven van beenderen te Wijk bij Duurstede*, het volgende:

Sedert de maand November ll. houden vele arbeiders en behoeftigen zich bezig met het graven van beenderen, tusschen den zandweg van Utrecht en de bedding van den voormaligen Rijn, digt bij de stad Wijk, ter weder zijde van een eenigzins verheven voetpad, dat op omstreeks dertig à veertig passen van genoemden zandweg met dezen evenwijdig loopt. De oppervlakte lands, waar gegraven is, wordt op 3 à 4 bunders begroot. Deze beenderen worden aan opkoopers, die van elders te Wijk gekomen zijn, en in beenderen *negotie* drijven, verkocht tegen den prijs van 24 à 25 st. de zak, wegende 65 tot 70 Ned. ponden.

Menig arbeider vindt twee zakken op eenen dag.

Men zegt dat er arbeiders geweest zijn, die hiermede *f* 18 in eene week verdiend hebben: zelfs menschen, die anders behoeftig waren, loopen nu met goudgeld in den zak. Men rekent dat er dezen winter reeds voor 4 à 5000 gulden is uitgegraven; en dit is de laagste raming; anderen spreken van *f* 7000 en veel meer.

In de afgeloopen week zouden de opkoopers voor *f* 2200 gekocht hebben. Men kan dus haast zeggen, dat er deze winter eene goudmijn voor Wijk geopend is.

De graving geschiedt over het algemeen onzes inziens vrij onregelmatig. Er worden putten gemaakt van 6 à 8 voet; lager dan 8 voet onder den grond worden de beenderen niet gevonden. Groote stukken gronds blijven tusschen beiden zitten; terwijl indien men die gegraven was, den grond geregeld tot op eene behoorlijke diepte, om te spitten .... men wellig vinden en nog land zou overlaten, waar het in het vervolg, der moeite waardig zou zijn, te graven. Ook zou het land dan weder dadelijk geLijk gemaakt worden, terwijl het nu kuilen en hoogten zijn.

De beenderen van verschillende dieren liggen als het ware in eene laag van een tot drie voet dikte. Er worden beenderen gevonden grooter dan van ons hoornvee. Misschien wel van eene soort van buffels (*uri*) waarvan gesproken wordt bij *Caesar* de bello Gallico liber VI caput XXVIII.

Ook vindt men koppen met horens, naar geitekoppen gelijkende, misschien van de *alcis*, welke gezegd wordt de gedaante van de geit, gehad te hebben, maar een weinig grooter geweest te zijn. Ook worden hertenhorens uitgegraven en tanden van eene bijzondere grootte, welligt van den bovengenoemden *urus*. De beenderen van verschillende dieren, gelijk wij boven gezegd hebben, liggen door elkander, zoo dat het gevoelen dat in het magazijn van penningkunde is opgegeven, dat daar ter plaatse dieren zouden zamengedreven zijn, onzes inziens, ongegrond is, want dan zou men meestal geraamten moeten vinden, en dit is tot dusverre weinig het geval. Maar hoe komen dan daar die beenderen? Ziedaar eene vraag, die wij gaarne zouden beantwoord zien. Wijk is in de vijfde eeuw en later eene aanzienlijke koopstad geweest, die ook zeer bevolkt was. Zou het nu ook mogelijk zijn, dat de vuiligheid der stad en dus ook de beenderen daar ter plaatse gebragt waren? De grond, die boven op de beenderen gevonden wordt en waar in de beenderen liggen, is zwarte tuinaarde. Die grond is van jaar tot jaar hooger geworden, door het bebouwen en bemesten; want hoe beter een land bebouw en bemest wordt, hoe meer de bouw- of tuinaarde opgehoopt wordt.

Indien iemand een waarschijnlijker gevoelen wil mededeelen, zal zulks velen aangenaam zijn.

Men vindt ook oude munten, scherven van potten en andere antiquiteiten. Een geacht inwoner van Wijk heeft veel opgekocht. Wij vleijen ons, dat indien er iets belangrijks bij is, of iets dat over de zaak eenig licht verspreiden kan, zulks bekend gemaakt zal worden.

— In den avond van den 15den dezer om 10 ure, zijn bij *Bedum* in Groningen, man, vrouw, zoontje van 13 jaren en eene dienstmeid in het water omgekomen, doordien de man, *R. J. Reinders* geheten, in een beschonken staat in het schuitje stapte, waarmede de dienstmeid van den heer *J. Huizinga* hem en zijn gezin wilde overhalen, en het deed omslaan; alleen een dochtertje van *Reinders*, oud 10 jaren, hetgeen de dienstmeid vergezelde, is, na veel inspanning, in het leven teruggeroepen.

DUITSCHLAND.

Zijne Maj. de Koning van Pruissen is, op deszelfs terugreis naar Berlijn den 14den te Hanover aangekomen en heeft bij de Vorstelijke familie eenen dag vertoefd.

Zijne Maj. heeft ook het verbod ingetrokken, dat geen zijner onderdanen te Bern zou mogen studeren.

— Uit Weenen meldt men van den 9 Februarij:

De winter wordt hier gedurig strenger en de koude is tot zulk eene hoogte gerezen, dat de thermometer thans des morgens en des avonds regelmatig 12 à 13 graden teekent. De berigten, welke men uit Hongarije, Zevenbergen, Wallachije en Servie ontvangt, spreken mede nog aanhoudend van zware koude en van de ontzettende hoeveelheid sneeuw, waardoor bijna overal de wegen gestopt worden. In Wallachije, Zevenbergen en sommige deelen van Hongarije vermeerderen talrijke scharen van wolven nog de moei-

jelijkheden van het jaargetijde. Op eenen na de laatste post uit Bucharest is, op den weg naar Hermanstad, door deze roofdieren, welke de honger uit hunne schuilplaatsen drijft, met eene hoogst treurige uitkomst aangevallen geworden. De laatste post namelijk heeft de tijding medegebragt, dat men het postrijtuig met onaangetaste brieven en goederen op den weg heeft vinden staan, maar paarden en postiljons waren verdwenen. Rondom den wagen heeft men slechts de beenderen en eenige andere overblijfselen van twee menschen en van ettelijke trekdieren gevonden.

— Uit een berigt omtrent de Russische stoomvaart op de Wolga, verneemt men, dat er 9 stoombooten van 60 tot 97 paardenkracht dien stroom bevaren, die elk nog een of twee andere vaartuigen op sleeptouw nemen; de vaart echter geschiedt betrekkelijk langzaam wegens den hevigen stroom der rivier en de sterke tegenwinden, welke bijna gedurig waaijen. Behalve deze stoombooten, zijn er nog andere vaartuigen, die door paarden in beweging worden gebragt. Dezelve worden allen gebouwd in de fabrijken van het Gouvernement te Wladimir.

GROOT-BRITANNIE.

LONDEN den 17 Februarij. De discussien over de graanwetten zijn Maandag in het Lager-Huis begonnen. De voorstanders van het oude Ministerie vonden zich groote tegenstanders van dezelve. Ondertusschen schijnt de oppositie zelve overtuigd te zijn, dat zij niet veel zal kunnen uitrigten, om da verwerping te bewerken.

— Den 15den is door den heer *Fox* aan den Minister *Peel* gevraagd of hij ook onderrigt was van de plannen van *Cabrera*, om op nieuw eenen opstand in Spanje te verwekken. De Minister heeft geantwoord, dat hij er wel berigt van had ontvangen, doch niet van eene officiële zijde, dat hij echter niet meende, dat, indien *Cabrera* eenige poging deed, dezelve slagen zou.

— In de zitting van den 16den heeft de eerste stemming over de graanwetten plaats gehad, en is met 349 tegen 226 stemmen bepaald, dat de beraadslaging over des Ministeriëlen voorslag voortgang zou hebben.

— Er worden wederom een vijftal kleine oorlogschepen uitgerust, om de vloot in de Chinesche wateren te versterken.

— De nieuw benoemde Protestantsche Bisschop van Jerusalem is van Beyruth den 26 Januarij met den Engelschen Consul-Generaal in Syrie naar Jaffa vertrokken.

— De door den Lord Kamerheer voor den doop des Engelschen Troonopvolgers en het daarop gevolgde feestmaal afgegeven toegangkaartjes zijn met zoo veel behendigheid nagemaakt, dat het bedrog niet eer werd ontdekt dan toen men bespeurde, dat er veel meer menschen verschenen dan genoodigd waren. Daar deze biljetten zeer duur zijn verkocht geworden, hebben zekere geldzoekers eene schadevergoeding willen vinden. Na afloop van het feestmaal heeft men ontdekt, dat 18 massief gouden lepels en nog veel meer vorken van de tafel waren gestolen.

FRANKRIJK.

PARIJS den 18 Februarij. De Kamer van Afgevaardigden heeft het voorstel van den heer *Ducos*, om het verkiesregt uit te breiden, met 234 tegen 193 stemmen verworpen.

— Thans zijn de beraadslagingen geopend over een bijzonder bulletin der Kamer, ten einde een naauwkeurig verslag der zittingen te hebben.

— Alhier is dezer dagen overleden de voormalige Ambassadeur van Rusland in Frankrijk, Graaf *Pozzo di Borgo*.

— Sedert meer dan 3 eeuwen had men in de golf van Gascogne geene walvisschen bespeurd, thans zijn er wederom verscheiden hunner door visschers aldaar waargenomen.

— Uit een in de nieuwsbladen voorkomend overzigt van het bedrag der Spaansche staatsschuld, naar officiële bronnen opgemaakt, blijkt, dat dezelve op 27 October des vorigen jaars gezamentlijk bedroeg 15,160,968,047 realen (binnenlandsche schuld 8,319,000,000 realen, buitenl. 3,749,000,000, buitenl. passive en uitgest. 2,093,000,000 realen) het totale bedrag der interessen ....

B E L G I E.

In den Senaat en in de Kamer van de Volksvertegenwoordigers is de volgende brief van de 6 Belgische Bisschoppen ingekomen:

Gebruik makende van het regt, ons bij art. 21 der staatsregeling gegeven, hadden wij, in de maand Januarij van het verleden jaar, de eer, aan u als ook aan den Koning en de Kamer van Vertegenwoordigers, een verzoekschrift te rigten, ten einde te verwerven, dat aan de Katholijke Universiteit van Leuven bij eene wet de hoedanigheid van burgerlijk persoon mogt toegekend worden. Twee geachte leden der Kamer, de heeren *Dubus* (de oude) en *Brabant*, bewogen door hunne belangstelling voor die inrigting, hebben de goedheid gehad, om een ontwerp van wet, strekkende om ons verlangen toe te staan, voor te stellen. De Kamer heeft toen besloten, dat hun voorstel in overweging zou genomen worden. Door de sectiën onderzocht zijnde, werd het voorstel daar door 36 van de 44 stemmen aangenomen. De centrale sectie hechtte daaraan eenparig, onder beding van eenige geringe wijzigingen, hare goedkeuring, en, zoo als zij in haar rapport zegt, er verscheidene zittingen aan besteed te hebben, om de voornaamste staatsregtelijke en staatshuishoudkundige vraagstukken, die daarmede in verband staan, te onderzoeken, en na al de stelsels blootgelegd en ontleed en met rondborstigheid alle ernstige tegenwerpingen behandeld te hebben.

Eene zoo gunstige ontvangst deed ons met vast vertrouwen hopen, dat de voorgestelde wet de goedkeuring van alle drie de takken der wetgeving zoude wegdragen. Desniettegenstaande werd onze petitie en de daaruit voortgevloeide voorslag van wet, het voorwerp van de even onverwachte als ongegronde uitleggingen en aanvallen. Men beweerde, dat wij een uitsluitend voorregt verlangden en oude regten wilden doen herleven, die met onze wetten onvereenigbaar zijn; men trachtte zelfs te betoogen, dat wij den geregelden loop van het gouvernement in den weg wilden staan.... Wij waren er verre af, zulke en nog veel ongerijmdere bedoelingen, welke men ons ten laste legde, te koesteren, want wij hadden geen ander oogmerk, dan om voor de Katholijke Universiteit een voorregt te erlangen, dat reeds alle Landsuniversiteiten en Seminariën, de besturen der godshuizen, al de bureaux van weldadigheid, al de gemeenten, al de kerken, en een groot aantal andere inrigtingen van algemeen nut genieten. Het kwam ons voor, dat de waarborgen, welke de Universiteit van Leuven voor de openbare orde oplevert, de diensten welke zij aan de wetenschappen bewijst en de voordeelen, die zij aan het land verschaft, haar dit voorregt in alle opzigten waardig maakten. Daarenboven hadden zeer verdienstelijke regtsgeleerden en schrijvers over het staatsregt ons verzekerd, dat ons verlangen niets bevatte, dat tegen de wetten of de staatsregeling streed.

Hoewel wij overtuigd bleven van de regtmatigheid van ons verzoek, hebben wij evenwel besloten dat in te trekken, ten einde voor te komen, dat men zich daarvan blijve bedienen tot verontrusting der gemoederen, tot opwekking van wantrouwen, en tot stoornis der eendragt, die zoo noodig is voor het welzijn der Godsdienst en des Vaderlands. Dientengevolge verzoeken wij u, mijne heeren, de petitie, welke wij de eer hadden u aan te bieden, als niet ingezonden te beschouwen.

— De heer *Gérard*, substituut-Auditeur-Generaal, heeft thans eene verdediging in het licht gezonden van den zich zelven van kant gemaakt hebbenden Minister *Buzen*. Die verdediging is onderteekend door twee Luitenant-Generaals, een Adjudant-Generaal des Konings, een President en Procureur-Generaal bij het Hof van Cassatie en een Directeur van het Observatorium, welke hunne onderteekening door deze verklaring laten voorafgaan:

Wij ondergeteekenden verklaren met alle mogelijke oplettendheid de verschillende stukken gezien en onderzocht te hebben, welke vermeld worden in het door den militairen Auditeur *Gérard* opgestelde stuk ter verdediging van de nagedachtenis des Generaals *Buzen*, en waarvan hij ons inzage heeft verleend; wij getuigen, dat deze stukken daarin naauwkeurig zijn aangehaald en al de kenteekenen van echtheid in zich vereenigen.

Het verdedigings-geschrift is zeer uitvoerig en wil bewijzen, dat *Buzen* met regt het teeken droeg van het Legioen van Eer, en nimmer van het Fransche leger gedeserteerd, maar wel gevangen genomen was. — Ondertusschen beweert het dagblad van *Barthels*, hetwelk de eerste geweest is, hetwelke *Buzen* beschuldigd heeft, dat die stukken niets afdoende zijn en bij hem andere stukken ter inzage gereed liggen, welke de regtmatigheid der beschuldiging volkomen bewijzen.

MENGELINGEN.

S A K S E N - D R E S D E N;

DOOR *JACQUEMIN.*

(*Vervolg en Slot van Nommer 16.*)

De Roomsche kerk is in eenen grootschen stijl gebouwd, 64 prachtige beelden versieren het dak; men bewondert ook den Christus, die zich boven den hoofdingang bevindt. De *Frauenkirche* is op het model der St. Pieters kerk te Rome gebouwd; haar koepeldak heeft de bommen van *Fredrik* getrotseerd. Wat het binnenste betreft, dit biedt niets opmerkenswaardigs aan. De meest bezochte der kerken van Dresden is die van het hof; alwaar men muzijkmissen op eene bewonderingswaardige wijze door een fiks orkest hoort uitvoeren, dat door de heerlijkste Italiaansche stemmen wordt ondersteund. De groote liverei-knechten, welke zich met hunne groote hellebaarden aan den ingang ophouden, zijn ijverig bezig om de rammen van de schapen af te zonderen, zoo als de Duitschers zeggen, want er is eene mannen- en eene vrouwen zijde.

Er zijn in deze kerk verscheidene schoone schilderijen. Het meest geschatte is eene opstanding van *Mengs*, eenigen echter verkiezen den dood van den Heiligen *Xaverius*, door *Bottaris*, boven dezelve. In een der zijkapellen bevindt zich eene schilderij, voorstellende den Heiligen *Benedictus*, op het oogenblik dat hij de sleutels der kerk in de Elve werpt, ten einde dezelve aan den vijand te onttrekken; deze sleutels, zegt de overlevering, werden door eenen ongehoord grooten baars opgeslikt en in deszelfs buik wedergevonden door de Hamburgers, die denzelven hadden gevischt.

Op het St. Jans-Kerkhof rust, onder eenen nederigen steen, de vermaarde *Rabener*, de beste hekeldichter van Duitschland. *Rabener* heeft, wel is waar, slechts tegen de belagchelijkheden en ondeugden van het volk geschreven, nooit viel hij de grooten aan, hoewel hij bij dezen den ruimsten oogst van zijne geschriften had kunnen vinden. Deze bijzonderheid doet hem, als aan vrees of vleijerij toegeschreven wordende, minder achten. Wat hier ook van zij, *Rabener* is vol vuur, geest en vrolijkheid, en Duitschland heeft zijnen opvolger nog niet gevonden. Bij het bombardement van Dresden door de troepen van *Fredrik*, zag *Rabener* zijn huis, zijne pruiken en zijne handschriften verbranden; hij liet zich een ander huis bouwen, kocht andere pruiken, maar wat zijne handschriften betreft konden de pogingen zijner vrienden nimmer van hem verkrijgen om dezelve over te schrijven.

Op het kerkhof der nieuwe stad, alwaar de vermaarde taalkundige *Adelung* begraven ligt, bewondert men een gedenkteeken bestaande uit 27 steenen beelden, dat in 1534 is daargesteld geworden.

Groen is de nationale kleur der Saksers. Vele kerken van Dresden zijn uitwendig groen. Men vindt er ook het groene huis. Dit huis is een degelijk museum van gouden en zilveren werken. De hoeveelheid dier werken, alsmede van edele gesteenten, aldaar verzameld, is waarlijk ongeloofelijk. Nabij dit museum is de wapenkamer. Ik geloof niet dat er ergens eene zeldzamer verzameling bestaat. Men ziet daar eene menigte krijgslieden van alle landen en tijdperken, van top tot teen gewapend. Men vertoont ook een geregtszwaard, waaronder 1400 hoofden zijn gevallen.

Is men liefhebber van de jagt, dan ga men het Jägerhof zien. Het is een ontmetelijk gebouw waarin zich eene menigte schilderijen, jagt-onderwerpen voorstellende, bevinden. In het zich daar bevindende register, vindt men aangeteekend dat *Jan George I*, van 1611 tot 1633, 113,629 stuks wild, waaronder 20 beeren en 3543 wolven, deed vallen.

Van alle paleizen, welke de stad Dresden versieren, is het Japansch paleis zonder twijfel het merkwaardigste. Deszelfs boekerij, verzameling van penningen en beelden-galerij, maken er eenen degelijken musentempel van. Hetgeen de bezoekers echter voornamelijk aantrekt, is de kostbare verzameling van Japansche porselein; men ziet er, behalve de Japansche producten, de eerste proeven van den vermaarden *Böttcher*, aan wien Europa de kunst van het fabriceren van porselein verschuldigd is, en eene reeks monsters, welke aantoonen, hoevele moeijelijkheden dezelve heeft moeten overwinnen, om te worden wat het thans te Meissen is, alwaar de vermaardste fabrijken van Europa zijn.

De beelden-galerij bestaat uit tien groote volmaakt verlichte zalen. Aan den ingang staan drie prachtige rood granieten leeuwen, vervolgens een sphynx en vier mummiën. Vervolgens komen prachtige Grieksche bas-reliefs, waarvan het eene eenen satyr met eene geit spelende voorstelt; eenige Vestaalsche maagden te Herculaneum gevonden, trekken de aandacht der kenners tot zich; niets is bevalliger dan de draperiën dezer bekoorlijke beelden. Men bewondert ook eenen *Bacchus*, eene *Venus*, eenen *Neptunus*, misschien de schoonste welke men kent, en eenen stervenden zoon van *Niobe*. Men kan zich niet zonder lagchen ophouden voor het beeld van *Silenus*, wiens hoofd, met wijndampen beladen, zwaar op zijne borst neervalt. Daar naast zijn twee *Bacchussen*, waarvan de eene met leeuwen speelt. De dansende satyr is zoo schoon als die van Florence; maar iets bekoorlijks is eene groep boschgoden, eene priesteres van *Bacchus* omringende. De groep satyrs, met eenen hermaphrodiet worstelende, is niet minder merkwaardig; maar wat liefelijker dan het bikkelende meisje! Dit is voorzeker een der meesterstukken van de oudheid. Ik zag vervolgens het borstbeeld van *Caligula*, dat veel gelijkenis met *Napoleon* scheen te hebben; maar wat borstbeelden betreft, is Munich rijker dan Dresden. Men vindt daar ook eenige werken van hedendaagsche meesters, zoo als *Bologna*, *Berlini*, *Algardi*, *Donner* enz. Over het geheel genomen, is het eene schoone galerij; alleen die van Florence en Rome overtreffen dezelve. Voegen wij hierbij dat *Mengs* er de schoonste antieke beelden welke Italië, Frankrijk en Spanje bezit, in pleister heeft gegoten.

Het Japansch paleis verlatende, ging ik het prachtig museum van schilderijen bezigtigen, dat zich in het paleis des Konings bevindt. Hetzelve bevat 1500 doeken, waaronder eene menigte meesterstukken. Er zijn drie afdeelingen in dit museum; de uitwendige galerij, die rondom het geheel gebouw loopt, bevat de meesterstukken der Hollandsche, Vlaamsche, Duitsche en Fransche scholen; de uitwendige galerij is aan de schilderijen der Italiaansche school gewijd; eindelijk komt het kabinet der pastel-stukken. In de eerste galerij bewondert men vooral de leeuwen-jagt van *Rubbens*, en zijnen *Neptunus* de woedende golven bedarende. Vervolgens ziet men ook met genoegen den *Karel I*, van *van Dijk*, den *Cromwell*, den lijdenden *Hieronymus*, *Joseph* zijnen vader aan *Pharao* voorstellende, door *Bols*. Men ziet verder volgens heerlijke landschappen van *Breughel*, *Everdingen*, *Berghem* enz., en eenige dier huisselijke tafereelen dier Vlaamsche kermissen, waarover

het penseel van *Ostade* en *Teniers* zooveel natuurlijkheid, leven en waer vrolijkheid heeft verspreid.

De Duitsche school wordt daar vertegenwoordigd door verscheidene stukken van *Durer*, *Lucas Kranach*, *van Eijk*, *Lucas van Leyden en Holbein*. De Fransche school is er niet vergeten; ik vond er met genoegen *Poussin*, *Lebrun*, *Moucheron* en *Claude Lorrain*.

De tweede gallerij bevat alleen meesterstukken, en van welke meesters nog! *Raphael* vooreerst, want altijd moet *Raphael* het eerst genoemd worden. Ziedaar van hem eene rustende maagd, de bewonderingwaardigste van alle zijne madonas. *August II* betaalde dezelve met 18,000 dukaten. De Maagd is voorgesteld met het kind *Jezus* in de armen; *Sixtus* en *Barbara* staan aan hare zijden, het goddelijk kind met diepen eerbied aanschouwende; twee engelen op den voorgrond geplaatst, hebben ook de oogen op hem gevestigd. Wat van dit doek te zeggen, waarvoor ik bijna een uur beweegloos bleef staan? Niets, wij zeiden immers dat het van *Raphaël* was.

Verder lees ik den naam van *Corregio*, welke men zoo juist den schilder der graciën genoemd heeft. Zes zijner vermaardste voortbrengselen versieren deze galerij: een St. *Joris*, een St. *Sebastiaan*, een Heilige *Franciscus*, een peinzende man, eene *Magdalena*, en eindelijk de aanbidding der Herders. Ik bewonderde nog eene zeer schoone *Madona* van *Schidone*, die *Corregio* tot voorbeeld schijnt te hebben genomen, en eene bewonderenswaardige St. *Cecilia* van *Dolce*.

Van daar ging ik naar het kabinet der pastelstukken. De meeste der werken waaruit dezelve bestaat, verhalen ons de liefdegeschiedenis van *August II* en zijn hof. De kamenier een kopje chocolade brengende, geniet eene welverdiende onderscheiding. Men kan ook met lof vermelden de portretten van *August II* en van den Maarschalk van Saksen, en vooral dat van *Mengs*, door hemzelven vervaardigd. *Mengs* is de grootste schilder van Duitschland. Zijn meesterstuk is de Liefde eene pijl scherpende, zijne geboorte van *Christus* wordt door sommigen, nabij de aanbidding der Herders, van *Corregio*, geplaatst. Men heeft ook van hem eene heilige familie, de eerste schilderij in olieverw, welke hij te Rome vervaardigde; een bekoorlijk Italiaansch meisje, *Guazzi* genaamd, diende hem tot model voor zijne Heilige maagd; hij verliefde op haar terwijl zij zat, en eindigde met haar te trouwen. Wij kunnen niet nalaten in het voorbijgaan melding te maken van eenen diefstal ten nadeele van dien grooten kunstenaar gepleegd. Hij had een klein werkje over de schoonheden der schilderkunst geschreven; een zijner vrienden, *Webb*, ontstal hem zijn handschrift, en liet het onder zijnen naam drukken, na er eenige stukken, uit *Pausanias* en *Plinius* getrokken, te hebben bijgevoegd. *Mengs* stierf te Rome, terwijl hij aan zijne Maria-boodschap werkte. Alvorens het kabinet der pastelwerken te verlaten, zullen wij nog aanhalen, het stuk dat het vermaarde congres van Pilnitz voorstelt; men ziet er den Koning van Saksen, den Koning van Pruisen aan Keizer *Leopold II* voorstellende. Alle personen, zelfs die van het gevolg der drie Monarchen zijn, zoo men zegt, treffend gelijkend.

In den tuin van *Brühl* bevindt zich ook eene galerij, kopij-zaal genaamd; dezelve bevat 250 schilderijen. Maar alle zijn geene kopijen; onder dit getal bevinden zich uitmuntende originelen, onder anderen bekoorlijke landschappen van den Saksischen schilder *Thiele*, en verscheidene stukken van *Canalette*. In dezen tuin bevindt zich ook de Akademie van schoone kunsten.

Gedurende den winter, wisselen de Duitsche comedie en de Italiaansche opera, welke uitmuntend is, zich in den Hof-schouwburg af; in den zomer echter, wanneer de Koning te Pilnitz is, moet men zich met den schouwburg van Linkische bade vergenoegen.

Na Dresden gezien te hebben, wilde ik deszelfs omstreken bezoeken, waarover ik veel had hooren spreken. Tot doel van mijn eerste uitstapje koos ik de villa door Lord *Findlater*, midden in een uitgestrekt wijnland gebouwd. Mijn weg langs de Linkische bade leidende, een prachtig park, alwaar geheel Dresden zich 's middags bevindt, ging ik daar in. Een talrijk orchest voerde stukken van *Mozart*, *Winter*, *Weber* en andere groote meesters uit. Na eenigen tijd onder eene ernstige, zwijgende, menigte te hebben gewandeld, waaronder ik echter een groot getal schoone vrouwen opmerkte, herinnerde ik mij Lord *Findlater*, en begaf mij weder op weg. Verder vond ik de villa des Pruisischen Ambassadeurs. Zijne Exc. was afwezig, ik vroeg aan eenen knecht of ik kon binnen gaan? Voorzeker antwoordde hij en bragt mij overal. De vertrekken van den Ambassadeur zijn met voorbeeldige pracht en smaak gemeubileerd. Maar hetgeen ik nog mooijer vond, was het gezigt dat men van uit deze villa geniet. Dresden met deszelfs talrijke torens; de Elbe met haren langzamen statigen loop; van alle kanten akkers, wijnbergen, bosschen, en geheel aan den gezigteinder de bergen van Saksisch Zwitserland en Bohemen, dit alles maakt een bewonderingswaardig panorama uit. Na eindelijk nog een half uur geloopen te hebben, kwam ik aan hetgeen men de villa van Lord *Findlater* noemt. Ik meende een prachtig lustkasteel te zien, doch volstrekt niet: het is heel eenvoudig een zeer laag en nederig gestoffeerd huis; het heeft een geheel burger aanzien. Het is klein, maar lief en vrolijk, vooral zoude men geene fraaijere ligging kunnen uitzoeken. Daar naast is een nog eenvoudiger, nog nederiger huis, maar *Schiller* heeft het bewoond. Dáár schreef de groote dichter zijne Don *Carlos*.

Den volgenden dag ging ik den Zwinger en den Brühl bezoeken, twee andere Tivoli's, welke, zonder zoo bezocht te zijn als de Linkische bade, niettemin bekoorlijke plaatsen zijn. Onder de fraaije tuinen in de omstreken van Dresden heeft men nog die van de Prinsen *Anton* en *Maximilian*, een welke vroeger aan de Gravin *Cosel*, geliefde van *August II*, behoord heeft, en den tuin Marcolini, vermaard door deszelfs fraaije beelden; men ziet er onder anderen eenen prachtigen *Neptunus*. De lindenlaan in de nieuwe stad is ook eene zeer aangename wandeling; ik kan hetzelde van de Osterwiese (het Paasch-weiland) zeggen, alwaar drie schoone lanen oude zware linden, zoo als ik er weinig gezien heb, tot aan de Elbe tegenover een oud kasteel, Uebigare genaamd, loopen. De linden zijn zeer algemeen in Duitschland. Elk dorp heeft de zijnen tegenover de kerk staan, met eene ronde bank daaromheen. Dáár komen de ouden, vooral des Zondags bij het eindigen der preek, zitten; het is hun Forum; zij praten gaarne in derzelver lommer, behandelen daar hunne zaken en herinneren zich den ouden tijd. Dáár is menige koop gesloten, menig huwelijk tot stand gekomen.—Vel dien boom neer, en gij zult alle herinneringen, al het geluk dier goede lieden vernietigd hebben.

Buiten de poort van Pirna bevindt zich het groote park dat het *bois de Boulogne* der inwoners van Dresden is. In deszelfs midden verheft zich een kasteel, dat geheel met mos bedekt is. Er bevinden zich verscheidene koffijhuizen in dit park, maar men ziet er weinig menschen. Voorheen was deze wandelplaats met 1500 beelden versierd, de Pruissen hebben dezelve verbrijzeld, uitgezonderd de fraaiste, welke zij naar Potsdam hebben doen vervoeren.

De geringe burgerklasse en het volk gaan 's Zondags naar de dorpen Loschwitz en Blasewitz, naar de Neue Welt en de Grüne Wiese, om er Cottbusscher bier met citroen en suiker te drinken.

Op een uur afstand van Dresden, op de hoogte van Rakenitz, welke zich nabij den weg van Plauen bevindt, ziet men het gedenkteeken van den Generaal *Moreau* opgerigt, op de plaats zelve waar een Fransche kogel hem de beide beenen wegnam. Het is een colossaal vierkant van graniet, waarop een helm en een degen, omringd van lauweren, rusten. Men leest er de volgende inschrijving op: „*Moreau der Held fiel hier an der seit Alexanders*, 27 *Aug.* 1813."

PRIJS-COURANT VAN EFFECTEN.

AMSTERDAM, 19 *Februarij* 1842.

NEDERLANDEN.			Gebl.
Werkel. Sch.	2½ pCt.	$52\frac{5}{16}$ à $52\frac{3}{8}$	$52\frac{3}{8}$
Dito	5 —	$101\frac{1}{8}$ à $101\frac{1}{4}$	–
Uitg. —	....	— à —	—
Kans-Biljet.	....	$26\frac{1}{4}$ à —	—
Amort. Synd.	4½ —	$92\frac{1}{2}$ à $92\frac{5}{8}$	$92\frac{5}{8}$
—	3½ —	$77\frac{7}{8}$ à —	—
Hand.-M.	4½ —	$157\frac{1}{2}$ à —	—
O. I. Leen.	5 —	$98\frac{7}{8}$ à $98\frac{15}{16}$	$98\frac{15}{16}$
H. Spoorw	......	— à —	—
Rhijn Dito	....	$94\frac{1}{4}$ à —	—
Rott. Dito	4½ —	— à —	—
Haarl. Meer	5 —	— à —	—
FRANKRIJK.			
Inschr. Grb.	3 pCt.	— à —	—
— —	5 —	— à —	—
RUSLAND.			
H. & C°. 1798	5 pCt.	$105\frac{7}{8}$ à 106	106
— $18\frac{28}{29}$	5 —	$105\frac{3}{4}$ à —	—
Ins. en Cert.	6 —	— à —	—
— — $18\frac{31}{33}$	5 —	— à —	—

PRUISSEN.			Gebl.
Geldl. te *Lond.*	4 pCt.	— à —	—
Aandeelen van dito ..		— à —	—
SPANJE.			
Nieuwe, 1835 85 à	5 pCt.	$22\frac{3}{8}$ à $22\frac{1}{2}$	$22\frac{7}{16}$
Dito onbep. st. ..	—	$18\frac{3}{4}$ à $18\frac{13}{16}$	—
Dito passive.....	—	— à —	—
Dito uitgest.	—	— à —	—
Coupons Ard.	—	$23\frac{3}{4}$ à —	—
OOSTENRIJK.			
Obl. *Goll* & C°.	5 pCt.	— à —	—
Certificaten...	2½ —	— à —	—
Neg. Metaliek	2½ —	— à —	—
Idem	5 —	[illegible]	—
Dito in *Lond.*	5 —	— à —	—
Bank-Aktien..	3 —	— à —	—
NAPELS.			—
Certificaten...	5 pCt.	$101\frac{1}{4}$ à —	—
Dito in *Napels.*	5 —	— à —	—

DE PRIJS VAN DE BOTER AAN DE WAAG BINNEN LEYDEN.
Zaturdag, 19. *Februarij* 1842.
Van 38 tot 43 gulden.

LEYDSCHE SCHOUWBURG.

Maandag den 21sten Februarij 1842.

GEENE VOORSTELLING.

THEATRE OPTIQUE,

De Ondergeteekende is dankbaar aan het Kunstminnend Publiek dezer Stad, voor hun talrijk bezoek zijns *Schouwspels*, gedurende zijn verblijf alhier.

De *Directeur* zal de eer hebben voor den Stadsgehoot J. LEEFLANG eene *Benefit* te geven, op Maandag den 21 Februarij, deze Voorstelling zal een der fraaiste zijn, en tot Slot EEN BRAND IN EEN MOLEN, bij *Haarlem*; er zullen verscheidene Duetten en Aria's door den Heer LEEFLANG en den Heer DUNOT gezongen worden, en alles aanwenden om het geëerde Publiek met deze *Sluiting van het Tooneel* alle genoegens te verschaffen.

J. ELLEMBERG.

NB. Geene *Vrijbilletten* zullen gangbaar zijn.

*** GROOT MILITAIR CONCERT,

Op Woensdag den 23sten Februarij 1842,

te geven door het KORPS MUZIJKANTEN van het 1ste Regiment ZWARE DRAGONDERS, in de *Stads Schouwburg* alhier, waarvan de opbrengst uitsluitend *ten voordeele der hulpbehoevende Armen dezer Stad* zal bestemd zijn.

Entrée bepaald à *f* 1.49.

*** Mijne geliefde Echtgenoote CATHARINA DEMENSEN, beviel heden van eenen ZOON.

LEYDEN 19 Februarij 1842. F. B. J. VAN STRAATEN.

Eenige Kennisgeving.

*** Heden beviel voorspoedig van eene welgeschapen DOCHTER, G. S. VAN KOOTEN, geliefde Echtgenoot van

LEYDEN 19 Februarij 1842. B. W. VERWEY, ABZ.

*** Op den 8 dezer is te *Antwerpen*, in den ouderdom van bijna 69 Jaren overleden, mijn hooggeachte Vader de Heer J. [illegible]

LEYDEN den 18 Februarij 1842. P. VAN AEL.

*** Voor de welmeenende deelneming ons door onze Vrienden betoond, bij het afsterven van onze geliefde Dochter en Zuster, betuigen wij bij deze onzen hartelijken dank.

LEYDEN 20 Februarij 1842. B. MOLKENBOER, SR., *mede namens mijn Echtgenoote en Kinderen.*

*** De Kinderen en Klein-Kinderen van Wijlen den Wel-Eerwaarden Zeer Geleerden Heer H. PROPER, betuigen langs dezen weg hunnen hartelijken dank voor zoo vele blijken van deelneming in hunnen rouw betoond.

A. VERWEY, Bz.

*** Ten Kantore van N. NATHANS te Leiden, alwaar in de afgelopene 185ste *Koninklijke Nederlandsche Loterij*, zijn getrokken, als: op N°. 1101 de allerlaatste Premie à *f* 5,000. Op N°. 19943 de Premie à *f* 2,000. Op N°. 1204, 1210, 1250, 10103, 19097, 19420, 19908 en 19998, ieder een prijs van *f* 1,000., benevens een aantal mindere prijzen en premiën, zijn wederom te bekomen: HEELE en GEDEELTEN van KOOPLOTEN voor de 186ste *Koninklijke Nederlandsche Loterij*, waarvan de *Eerste Klasse* begint te trekken op den 21 Maart aanstaande.

*** De Collecte van de 186ste *Kon. Ned. Loterij*, wordt *heden* geopend, en zijn aan het Kantoor van D. J. LE NOBEL, op de Haarlemmerstraat, Wijk 6 N°. 488 te Leyden, wederom te bekomen Heele, Halve en Gedeeltens van LOTEN in HUUR en KOOP.

*** Men verlangt voor een bejaarde DAME 2 à 3 ongemeubileerde KAMERS, op een fatsoenlijken stand binnen deze Stad, met bediening. Adres per Brieven onder Lett. N, waarin opgave van Prijs enz. bij den Boekhandelaar J. W. BROUWER.

*** TE HUUR: Eenige GEMEUBILEERDE KAMERS, op zeer vrolijken Stand. Adres bij de Boekhandelaars J. J. THYSSENS EN ZOON, in de Maarsmansteeg, te Leyden.

*** TE HUUR met primo Mei voor *f* 500: Een ruim HUIS en ERVE, op eenen der beste Standen der Stad Leyden, waarin veertien Kamers, meerendeels behangen en van Stookplaatsen voorzien, ruime Keuken, twee Binnenplaatsen, Kelder, Zolders, Achterhuis en verdere Gemakken. Nadere informatien te bekomen bij de Boekhandelaars H. W. HAZENBERG en COMP.

*** VRIJWILLIGE VERKOOPING.

Op Zaturdag den 5 Maart 1842, des avonds ten zes ure, in het *Heeren-Logement*, aan den Burg binnen Leyden, van eene hechte, sterke, weldoortimmerde, welbeklante en in volle werking zijnde Achtkante OLIJ- en TRAS-MOLEN, zijnde tevens ingerigt tot het malen van SCHULPZAND, genaamd: *HET FORTUIN*, met de daarbij behoorende en onlangs bijna geheel nieuw gebouwde HEEREN-HUIZING, KNECHTS WONINGEN, SCHUREN en verdere GETIMMERTEN, staande en gelegen aan de Westzijde van de *Haagsche en Delfsche Trekvaart*, nabij de stad Leyden, onder de Gemeente Soeterwoude, bekend bij het Kadaster in Sectie A, Numero 1203, 1204, 1205 en 1206.

De voorschreve Molen kan terstond en het Woonhuis met 1 April 1842 door den Kooper worden aanvaard, en zal des Dingsdags en Donderdags van iedere week, van des voormiddags ten 10 tot des namiddags ten 2 ure, kunnen worden bezigtigd.

Zijnde inmiddels nadere informatien te bekomen ten Kantore van den Notaris J. A. PRYN, residerende te Leyden.

Bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, te Leyden.